

FRANZ KETT- FÉLE ÉRTELEMORIENTÁLT-EGYSÉGES PEDAGÓGIA

MTA-PPHF Valláspedagógiai Szakmódszertani kutatócsoport

FÜGEFA MŰHELY

VÍZ MESE

A Lev Tolsztoj meséjén alapuló Franz Kett foglalkozás felhasználásával
a foglalkozást tervezte: Gabóc

fugefamuhley.hu, www.franz-kett.de; www.pphf.hu

Eszközök: hullahopp karika, minden gyereknek kavics, kosár, világoskék, sötétkék anyag, kancsó, víz, csillagok, csengő, üvegvadics, aranyzsinór, barna kendők, kiegészítők a réthez, mécsesek, „Jézusgyertya”

Bevezető fázis

- Hullahopp karika körbeadása – képkeret – bemutatkozás
- Kijelöljük a közepet, a hullahopp karikát középre helyezzük - asszociáció
- Játék a fagolyóval: „Úgy indítsd el, hogy a karika közepén álljon meg a golyó”
- Kivesszük a karikát, fagolyót
- Kavics kiosztása kosárból gyorsan: folyamatosan lépkedek, közben a gyermekek kiveszik a köveket, nem válogatnak
- Játék a kavicsal – 3-ra leejtjük egyszerre, majd dominószerűen
- „Akinek a legnagyobb a köve álljon fel” – Aki feláll, középre megy, összehasonlítják, megállapítják kié a legnagyobb
- „Akinek a legkisebb a köve álljon fel”- ua.
- Kút építése: egyesével rakják a gyermekek a kavicsokat, úgy hogy kör formája legyen. Ha nem sikerül elsőre: „Nem sikerülhet minden egyből.”
- Közepébe egy kék anyagot teszek.
- Kancsó elmutogatása – kitalálják a gyermekek mi van a kezembe, kiöntök belőle vizet. Odamegyek egy gyermekhez a kancsóval, öntök a tenyerébe, ő iszik, mosakodik stb.... belőle, majd a kancsót átadom neki, aki társához is elviszi, és ezt párszor elismételik. Végül a kúthoz leteszik a kancsót.
- Tapasztalatok a vízről: belemártom az ujjamat, lecsöppen a vízcsepp, rajzolok rá valamit. Látható? A földön látható, a vízen nem stb.; könnyű – nehéz (toll – üveggolyó)
- Barna kendők kiosztása - párosával kapják, lerakják a kút köré.

Találkozás fázisa

Sok héten keresztül nem esett az eső: nagy szárazság van, a fű kiszáradt, a fákról lehullottak a levelek, kutak üresek lettek, nincs többé víz – elmutogatjuk – kiveszem a kék kendőt a kútból.

Az állatok vizet kerestek, madarak leeresztették szárnyaikat, nem énekelnek, nagy ínség van. Egy kiskutyája is keresi a forrást, szomorú, mert nem talál vizet, leereszti a fejét, lóg a nyelve, érzi, hogy szomjan fog halni - karjainkra hajtjuk a fejünket.

Egy idős asszony jön egy kancsóval: „Szomjazom, szomjazom, meg kell halnom, hol találok vizet?” - kiáltja. Leül az utcán, nem tud tovább menni. Halálán van, elgyengült.

Egy idős férfi jön kancsóval a kezében.: „Vizet, vizet, hol van víz?” Nincs víz. Leül a földre, érzi, hogy szomjan fog halni. Egy élet meg fog szűnni.

Egy kislány jött arra, üres korsóval. Édesanyjának vízre van szüksége, halálos beteg. Anya nem halhat meg... de minden kút üres. Nincs mit tenni, leül a kút kávjára – a kancsót középre teszem.

A kislány édesanyjára gondol, becsukódik a szeme, elalszik. Álmodik.

Csengő szól.

Közben vizet öntök lassan a kancsóba.

Egy csodaszép álmot lát: korsóját tiszta, hideg vízzel tölti meg. Amikor felébred, kinyitja a szemét, csodálkozik:

„Tele van a korsóm vízzel!” Inni szeretne, de eszébe jut, hogy édesanyjának szüksége van a vízre. Fogja a korsót, siet vele haza. Megbotlik a kutyába, kicsi vizet tölt a tenyerébe, a kutyusnak adja, aki megerősödik, ismét csillognak a szemei, világít, mint a hold. A kislány anyjára gondol, siet tovább. Találkozik az idős asszonnyal meg az öreg emberrel, akik szomjaznak, vízre van szükségük. Vizet ad nekik is a korsójukba.

Csoda történik: az idősek isznak, de a korsó nem lesz üres. Sőt olyan szép lesz, mint a nap.

A korsóra aranyzsinórt tekerek.

Édesanyám! Anya! Sietnem kell!!!”Vizet hoztam, igyál! Anya te igyál először”. Anya iszik, erős lesz, majd a kislány is iszik, a korsó nem lett üres. Szép lett, tele drágakövekkel.

7db üvegeköt teszek a korsó köré.

A kislány az ajtó elé helyezi a korsót, hogy a víz hideg maradjon. Majd lefekszik, és álmodik.

Csengő

Azt álmodja, hogy minden drágakőből egy forrás lesz, és a forrás átfolyik a kiszáradt vidéken. Minden kiszökdül, virágozni kezd a vidék, nő a fű, a fák kiszökdülnek, az állatok vizet találnak, az emberek boldogak lesznek, mosolyognak, táncolnak. Megújul az egész Föld.

Elmélyülés, alkotás fázisa

- Virágoztassuk ki a vidéket! – díszítés különféle eszközökkel
- Kék kendő kiosztása kettesével - csak a térdükre teszem. Felállnak kettesével, s a rét köré helyezik el.

A történet folytatódik:

Éjszaka lett. A kislány azt álmodta, hogy hallja a víz csobogását, mely befogta az egész földet, hallotta, ahogy tovább folyt, mindegyik forrásból az égbolton egy csillag keletkezett. Az égbolton 7 nagy csillag lett látható. Ezek a csillagok egy csillagképet alkottak. Ez a csillagkép tovább mesélt az embereknek: „bátorság, ne féljete, higgyetek, bízzatok az életben, bízzatok a szeretetben, osszátok meg egymással az életet, az élet jó lesz. Sosem hagy el benneteket a remény”

Oroszországban ezt Vízmerítőnek hívják. (Tolsztoj mese)

Értelmezési fázis

- Meggyújtom a Jézusgyertyát, középre helyezem
- Jól nézd meg az elkészült kép minden részletét! Ez a csoport képe. Nagy üzenete van számunkra.
- „Lefényképezzük” az alkotást
- Csukd be a szemedet! Így is látod? Akkor este is fogsz emlékezni rá.
- Vigyük magunkkal e képet, és sose felejtjük el ezt a mesét.

**Jézus mindig bátorságot ad a szeretethez, megosztáshoz, a nagy szívhez való kapcsolathoz.
Így a Föld mindig az élet kapuja lesz.**

Az elpakolást mindenki önmagával kezdje, utána segíthet a többieknek.

Függőcska
Műhely